

Motion nr 1 BankID som åldersverifiering

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att   anse första att-satsen besvarad

Att   bifalla andra attsatsen genom att ge våra riksdagsledamöter uppdraget att arbeta för att initiera en utredning om hur man skulle kunna skapa bättre skyddsmekanismer som tex åldersverifiering samt vad som i övrigt kan vara lämpligt att stoppa för minderåriga med samma metod

Motion 3 – Utred regelverk för blodgivning

Föredragande: Angelica Katsanidou

Förslag till utlåtande

Motionen tar upp den viktiga frågan om blodgivning och föreslår en översyn av nuvarande regelverk för blodgivning för att utreda förekomsten av dold diskriminering.

I Sverige behövs i snitt en blodpåse i minuten, dygnet runt, året runt. Omkring 100 000 människor behöver få blod varje år. Grundkraven för att bli blodgivare är att man har fyllt 18 år, väger minst 50 kg, är frisk, har giltig ID-handling och svenskt personnummer samt talar och förstår svenska. Det finns därutöver mycket som påverkar om man kan ge blod, till exempel sjukdomar, resor, läkemedel eller om man blivit utsatt för risk för blodsmitta.

Varje gång man ger blod fyller personen i en hälsodeklaration. Där berättar personen om man på något vis kan ha varit utsatt för blodsmitta. Blodcentralen kan då bedöma om personen måste vänta en tid eller avstå helt från att ge blod. För att vara säkra på att blodet som ges till patienten är fritt från smitta tar blodcentralen också prover varje gång man ger blod. Testet görs för att bland annat utesluta gulsot, syfilis och hiv.

Alla personer som vill donera blod måste uppfylla samtliga urvalskriterier. Det är inte ovanligt att personer som anmäler intresse för att donera blod inte uppfyller alla kriterier. Personen måste då vänta en tid eller avstå helt från att ge blod.

Vissa kriterier syftar till att skydda donatorns egen hälsa medan andra syftar till att skydda en mottagare av blod eller blodkomponenter. Exempel på kriterier för att skydda mottagaren är infektioner och andra sjukdomar, riskhändelser som till exempel kirurgiska ingrepp, riskbeteenden som till exempel injektionsmissbruk, sexuellt riskbeteende eller sexuellt umgänge med personer som har eller har haft ett sexuellt riskbeteende, samt utlandsvistelse i länder där vissa infektionssjukdomar är vanliga.

Riskbeteende definieras av hur stor risken är att exponeras för smitta som kan överföras via blod. Beräkning av denna risk görs utifrån den kunskap som Socialstyrelsen har om hur många personer som smittas varje år och hur många som idag lever med sjukdomar som kan överföras via blod och blodkomponenter. Till denna grupp av sjukdomar hör exempelvis hiv, hepatit B, hepatit C samt syfilis.

År 2012 beräknades risken för män som har sex med män att smittas med hiv vara minst 50 gånger högre än risken för män som har sex med kvinnor. En aktuell skattning hamnar idag troligen lite lägre med hänsyn till förändringar i prevalens och incidens i befolkningen.

Socialstyrelsens föreskrifter säger att en man som har haft sexuellt umgänge med en annan man måste vänta i 12 månader innan han får ge blod. Socialstyrelsens föreskrifter innehåller ingen regel om att heterosexuella måste vänta tre månader med att lämna blod efter sexuellt umgänge med en ny eller tillfällig partner eftersom det inte kan hänföras till sexuellt riskbeteende. Blodcentralerna har däremot gjort en bedömning att det behövs tre månaders karens från senaste nya sexuella kontakt.

Undersökningar visar att kvinnor som har sex med kvinnor är den grupp i befolkningen där förekomsten av smitta som kan överföras via blod är lägst. Sexuellt umgänge mellan kvinnor räknas därför inte som ett riskbeteende.

Under hösten 2018 inleddes en översyn av Socialstyrelsens föreskrifter om blodverksamhet och transfusion av blodkomponenter. I detta arbete ingår bland annat att se över vilken typ av testmetoder som används för att påvisa smittor som kan överföras via blodtransfusioner, att utifrån aktuellt kunskapsläge bedöma längden på karensstider efter riskexponering, och se över åldersgränser för blodgivare och blodgivningsintervall. Socialstyrelsen har i detta arbete en nära dialog med vårdens professioner om effekterna av förslagen. Socialstyrelsen planerar att remittera ett förslag till ny föreskrift i slutet av mars 2020. Nya föreskrifter beräknades vara klara under andra halvan av 2020 men med anledning av Coronapandemin har Socialstyrelsen förlängt remisstiden till 1 september 2020 vilket gör att nya föreskrifter förmodligen inte kan komma på plats förrän tidigast våren 2021.

Med ovan som bakgrund anser distriktsstyrelsen att motionärernas förslag redan är tillgodosett.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att anse motionen besvarad

Motion 4 – Statligt ansvar för läkemedelsförsörjning

Föredragande: Lena Hallengren

Förslag till utlåtande

Motionären beskriver behovet av beredskap för läkemedelsförsörjningen i kris och krig. En fråga som kommit att uppmärksammas vid flera tillfällen. Sedan apoteksmonopolet upphört verkar statligt ägda Apoteket AB på apoteksmarknaden på samma villkor som övriga apotek och har inte den nationella överblicken och inte heller det ansvar som tidigare.

Med tanke på den pandemi vi är mitt uppe i har frågan om läkemedelsförsörjning verkligen dubbel aktualitet.

Att läkemedel är slut på apoteket är problematiskt och kan innebära att den som är i behov av ett visst läkemedel behöver boka det i förväg eller ringa runt till olika apotek för att vara säker

på att få tag på det. Varje apotek har ansvar för att hålla lager och även informera om tillgången på andra apotek.

När ett läkemedel är restnoterat innebär det att leverantören inte har läkemedel att leverera, inte sällan på grund av att själva substansen som krävs för produktion är slut. Det i sin tur beror på att flera vanliga substanser tillverkas i ett fåtal länder, vilket i sin tur bidrar till stor sårbarhet. Här krävs internationellt samarbete för att lösa problem som drabbar oss alla.

När det gäller skyddsmateriel vilar ansvaret på varje aktör/huvudman/verksamhet att hålla lager som gör att verksamheten går att driva i fredstid liksom i kris och krig.

Men samtidigt måste vi nationellt ha en god beredskap inför kriser. Det gäller vid en pandemi, eller uteblivna leveranser av annat skäl. Det går då inte att förlita sig på att marknaden löser problemet eller att ”just-in-time” är hållbart.

Redan i augusti 2018 tillsattes utredningen som motionären hänvisar till, ”hälso- och sjukvårdens beredskap och förmåga...” som ska lägga fram förslag på hur moderna omsättningslager ska byggas upp, vad de ska innehålla, var de ska ligga m m. Omsättningslager innebär ett lager som successivt nyttjas och fylls på för att hela tiden vara funktionellt.

Utredaren har också fått uppdrag att ta fram förslag på beredskapsapotek över hela landet, hur läkemedelskedjan ska säkras och även vilken tillverkningsproduktion som ska finnas.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att anse motionen besvarad

Motion 5 - Riksdagen behöver skärpa sitt ersättningssystem vid längre frånvaro

Föredragande: Jonas Erlandsson

Förslag till utlåtande

Distriktsstyrelsen instämmer i det motionären skriver: att vara riksdagsledamot är ett hedersamt förtroendeuppdrag. Det är rimligt av medborgarna att förvänta sig att riksdagsledamöter ska delta aktivt i riksdagsarbetet. De riksdagsledamöter som gör som motionären beskriver – d.v.s. deklarerar att de inte ska delta i arbetet, men ändå fortsätter uppbära riksdagsarvodet – bidrar till ökat politikerförakt och i förlängningen en försvagad demokrati. Det är naturligtvis mycket provocerande.

Sedan i somras pågår en utredning i riksdagen som är en översyn om vissa frågor som gäller riksdagens arbete. En av frågorna som ses över är just åtgärder mot ledamöter som inte deltar i riksdagsarbetet. Talmannen leder utredningen. Samtliga partier ingår.

I utredningsdirektiven står bl.a.:

”Eftersom ledamotsuppdraget är ett förtroendeuppdrag från väljarna är det också, enligt grundläggande konstitutionella principer, väljarna som i slutet av valperioden avgör om ledamoten har utfört uppdraget på det sätt som förväntats. Ett sådant ansvarsutkrävande äger dock normalt endast rum vart fjärde år i samband med valet till riksdagen. Det kan då framstå som provocerande om en riksdagsledamot dessförinnan under lång tid på eget initiativ tydligt har valt att inte alls delta i riksdagsarbetet, utan att det påverkat ledamotens arvode eller medfört andra ekonomiska konsekvenser. Frågan har därför lyfts fram om det vore möjligt och lämpligt att införa någon form av ekonomisk sanktion för dessa fall. Enligt bestämmelser i Lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter kan inkomstgaranti och ekonomiskt omställningsstöd jämkas om förmånstagaren döms för brott av viss svårighetsgrad. Det skulle exempelvis kunna övervägas att införa en möjlighet att på liknande sätt kunna jämka ersättningen till ledamöter som har valt att ställa sig utanför riksdagsarbetet. En ordning med ekonomiska sanktioner mot ledamöter väcker dock principiella frågeställningar om ledamöternas möjligheter att utföra sitt uppdrag på ett fritt och obundet sätt, utan påtryckningar från andra. Det är viktigt att ekonomiska sanktioner inte innebär att väljarnas möjligheter till politiskt ansvarsutkrävande minskar och att det i stället blir partigrupperna i riksdagen eller någon annan som bedömer och värderar hur en ledamot utför sitt uppdrag från väljarna. Med dessa utgångspunkter ska utredningen överväga om det ur ett konstitutionellt perspektiv är önskvärt och möjligt att reglera frågan om ekonomiska sanktioner mot ledamöter som under lång tid väljer att inte delta i riksdagsarbetet och vid behov föreslå förändringar.

I slutet av september kom så resultatet av utredningen. Ett resultat som stämmer väl in med motionärens önskan. Bland annat föreslås det att en ledamot som inte deltar i riksdagsarbetet och som saknar giltiga skäl kan bli skyldig att återbetala arvodet. Det gäller om frånvaron vid voteringar är hög under viss tid. Beslut i riksdagen beräknas till hösten 2021 och de flesta förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att   bifalla motionen

Motion 8 – Jämlikhetslöftet

Föredragande: Helen Nilsson, Björn Petersson

Förslag till utlåtande

Det är ingen tvekan om att socialdemokratin och vi socialdemokrater vill se ett jämlikt samhälle.

Vägen till ett jämlikt samhälle skulle vara spikrak om vi socialdemokrater styrde Sveriges riksdag med egen majoritet. Det gör vi ju som alla vet inte. Valresultatets 28 procent påverkar naturligtvis våra möjligheter att påverka politikens innehåll. Vi har fått ge och ta. Resultatet i det 73-punktsprogram som ligger till grund för samverkan med Liberalerna och Centerpartiet innehåller en stor mängd sossepolitik men även inslag som vi aldrig skulle införa om vi fick bestämma helt själva. Avskaffandet av värnskatten är ett sådant exempel.

När det gäller ersättningar i våra trygghetssystem så är det en ständigt aktuell fråga. Hög sysselsättning och låg arbetslöshet är ett av de viktigaste redskapen för att uppnå ett jämlikt

samhälle där varje invånare kan känna sig fri och få tillgång till trygghet och välfärd. Idag är det ett faktum att det mål vi har om 80 procent inte uppnås trots att det under ett antal år varit en tydlig målsättning. Därför behöver vi fortsätta kämpa för att ta nya beslut om höjt tak i ersättningsystemen så att flera verkligen får ut 80 procent.

Under Framtidskongressen 2013 fattades beslutet att målet är att införa allmän förskola till alla barn från två års ålder. Vi förstår tanken och i grunden håller vi med motionärerna om att det fortfarande är en aktuell målsättning. Dock tror vi inte att samhället är moget att driva ett ska i denna fråga, ännu.

Just för att ett jämlikt samhälle är så viktigt så händer det just nu massor på området.

Regeringen tillsatte 2018 en jämlikhetskommission vars huvudsakliga uppgift är att ta fram förslag som långsiktigt minskar klyftorna. Kommissionen prioriterar frågor inom fyra områden: förbättrad styrning av välfärden, effektivt nyttjande av offentliga resurser, hållbar kompetensförsörjning och en god arbetsmiljö i välfärdssektorn samt digitaliseringens möjligheter att frigöra resurser till välfärden. Det gäller bland annat åtgärder som bidrar till att utjämna skillnader i uppväxtförhållanden samt i möjligheter till god utbildning och arbete med goda arbetsvillkor. Alla dessa områden är av största vikt för att vi ska nå ett jämlikt samhälle. Det arbetet redovisades i augusti i år i ett betänkande.

I den budget för 2021 som presenterades för några veckor sedan fanns många skarpa förslag som leder till ökad jämlikhet. Vi väljer välfärden. Satsningar på sjukvård, skola, äldreomsorg och pensioner. Det som människor ska kunna lita på, som behöver fungera. Det arbetar 100 000 fler i svensk välfärd i dag jämfört med 2014. Vi stärker villkoren för den som jobbar i välfärden.

Vi genomför ett äldreomsorgslyft som ger tusentals nya heltidsanställningar. Vi har gjort stora förbättringar för Sveriges pensionärer och vill fortsätta höja pensionen. Det, tillsammans med många andra åtgärder, är en väg till ett mer jämlikt samhälle.

Under året så presenterade även LO sin stora jämlikhetsutredning med 115 skarpa förslag om hur vi ska nå ett jämlikt samhälle.

Sammanfattningsvis visar detta att frågan har tyngd, är angelägen och minst sagt högaktuell. Vi känner stor nyfikenhet inför att kunna se både LO:s konkreta förslag tillsammans med det som regeringens jämlikhetskommission föreslår och vill av den anledningen vänta in de förslag som kan ge andra dimensioner till jämlikhetsdiskussionerna. Frågan om hur vi ska nå målet om ett jämlikt samhälle kommer vara central på Socialdemokraternas partikongress 2021, det ser vi fram emot.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att anse att-satserna 1, 4, 6, och 11 därmed vara besvarade

Att bifalla att-sats 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 12 och 13

Att avslå att-sats 14

Samt att skicka motionen vidare till partikongressen

Motion 15 - Gå från riktade statsbidrag till generella statsbidrag

Föredragande: Anders Henriksson

Förslag till utlåtande

Motionärernas önskan att gå från riktade statsbidrag till mera generella statsbidrag inom skola och förskola är viktigt. Sveriges kommuner och regioner (SKR) har mycket riktigt förordat ett enklare förfarande som ger kommuner och regioner större frihet att arbeta med statsbidrag utifrån sina egna förutsättningar i skola och förskola.

Det senaste årens höjningar av de generella statsbidragen, inte minst under 2020 och i budgeten för 2021, är efterlängtade och nödvändiga förstärkningar av regeringen. I budgeten för 2021, som omfattade historiska 105 miljarder varav närmare 43 miljarder till välfärden. Vi välkomnar de stora och generella tillskott som möjliggör för kommuner och regioner att rikta resurserna dit de behövs lokalt och regionalt.

Vi har sett en utveckling under de senaste åren att det har kommit allt fler riktade statsbidrag, då särskilt inom skolans område. Vi är de första att se det som positivt att det sker satsningar på skolan, som behöver mer resurser och fokus. Dock kan tillfälliga satsningar få negativa effekter och skapa utmaningar istället för den lättnad de var syftade till. Vi har sett exempel på kommuner som inte söker riktade statsbidrag också till områden där pengar behövs, då de skapar tids- och kostnadskrävande administration. Det kan till och med vara svårt för kommuner att hinna ta del av alla satsningar.

Vissa riktade statsbidrag har en konstruktion som kräver en medfinansiering från kommunens sida eller på andra sätt medför merkostnader, vilket även det kan göra det svårt för en del kommuner att ta del av satsningarna när pengarna för medfinansiering inte finns eller behövs på annat håll. Vi ser också projekt finansierade med tillfälliga pengar som upphör när den statliga satsningen tar slut, för att pengarna för att bibehålla verksamheten inte längre finns.

Riktade statsbidrag har sin roll, men i tider när välfärden står inför de utmaningar de gör med kommande rekryteringsbehov och allt fler barn och äldre är det generella satsningar som krävs. Riktade statsbidrag som ingen har tid eller möjlighet att söka för att personella resurser saknas lokalt ger ju inte någon effekt. Motionären framför att en inventering och en lokal analys måste göras utifrån var resurserna ger mest nytta, vilket distriktsstyrelsen också instämmer i. Att kunna inventera och bedöma behov gör det också möjligt att följa upp och mäta resultat.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att yrka bifall till motionen

Motion 16 - Höj de generella statsbidragen

Föredragande: Anders Henriksson

Förslag till utlåtande

Kommunernas och regionernas ekonomi kommer inom en överskådlig framtid stå inför ett flertal utmaningar. Precis som motionären skriver så är det ute i människors vardag som

försämringar i kommunal och regional ekonomi märks tydligt. Det kan handla om färre personer i hemtjänsten, snävare scheman och färre lärare i skolan. Åtgärder som både syns och känns.

De generella statsbidragen är en viktig del i det ekonomiska pussel som ska läggas. Över tid har de generella statsbidragen minskat i andel av kommunernas och regionernas budget. Det har lett till en förskjutning i finansieringen av välfärden – där kommuner och regioner stått för en större del i takt med att de generella statsbidragen inte räknats upp. Det är först på senare år, med en socialdemokratiskt ledd regering, vi har sett en utveckling åt andra hållet. Att de generella statsbidragen inte värdesätts leder indirekt till lokala och regionala sparbetning eller behov av annan finansiering för att möta behoven lokalt och regionalt.

Vi ser, som motionären också efterlyser, ett behov av mera generella statsbidrag som räknas upp. Genom det upplägg som motionären föreslår riskerar vi dock att få en statlig styrning av lönepolitiken – något som är direkt skadligt för den svenska modellen. Vi ser istället behovet av att införa ett system där de generella statsbidragen räknas upp enligt den demografiska utvecklingen. På så sätt skapar vi långsiktiga förutsättningar och tryggar finansieringen av välfärden. Det skapar också utrymme för en regering att göra särskilda satsningar på välfärden genom höjningar av statsbidragen.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att besvara motionen

Motion 18 - Ny ekonomisk politik

Föredragande: Tomas Kronståhl

Förslag till utlåtande

Motionären tar i denna motion upp två frågeställningar kring den statliga ekonomiska politiken.

Dels det statliga överskottsmålet som från starten låg på två procent och vars syfte var att långsiktigt få ner den statliga låneskulden samt skapa ordning och reda i statens finanser.

Motionären tar även upp frågeställningen kring att möjliggöra lånefinansiering för statliga investeringar i angelägna projekt, såsom infrastrukturens satsningar eller större byggnationer etc.

Båda dessa synpunkter har vid flera tillfällen på senare år diskuterats ofta och ingående, inte minst av den anledningen att de svenska statsfinanserna är i bra ordning och statsskulden bland de lägsta i världen. Överskottsmålet har ur den aspekten verkligen tjänat oss väl och säkerställt att vi, om vi skulle hamna i en smärtsam lågkonjunktur har resurser att satsa för att landet och dess befolkning inte ska behöva drabbas akut eller i en allt för hård omfattning.

Bedömningen som distriktsstyrelsen delar är att vi åtminstone tillfälligt kan avstå eller åtminstone minska överskottsmålet när vi nu ser ett allt större behov av satsningar på välfärden hos kommuner o regioner. Det måste dock vara balans i statens budget, kostnaderna för att bedriva kärnuppdragen får aldrig överstiga intäkterna till staten, då hamnar vi i ett läge där vi ej längre har kontroll över utgifterna och snabbt ökar låneskulden. Vid återställandet av en ansvarslös ekonomisk politik vet vi, att det alltid slår hårdast mot de svagaste grupperna i samhället.

Vid partikongressen 2015 beslutade vi att ersätta överskottsmålet med ett balansmål, precis som motionären efterlyser. Regeringen har efter det lyckats förhandla fram en sänkning av överskottsmålet till endast 0,35 procent över en konjunkturcykel, vilket har lett till ökade möjligheter till investeringar samt en aktivare finanspolitik.

Kongressen 2015 beslutade även att möjliggöra för lånefinansiering vid större investeringsprojekt i infrastruktur etc. För att möjliggöra tidigareläggning av viktiga nationella investeringsprojekt. Vi har även diskuterat och partiet stödjer att exempelvis låta AP-fonderna i sin placeringsportfölj få möjlighet att göra långsiktiga investeringar i infrastruktur och bostadsbyggande med vårt pensionskapital.

Den socialdemokratiskt ledda regeringen har tack vare goda finanser lyckats, om inte helt genomföra så i vart fall påbörja samtliga av motionärens intentioner, även en statlig investeringsplan är framtagen och redovisas under samma period som utgiftstaken fastställs.

Där inte motionärens intentioner redan är på gång, anser distriktsstyrelsen att partiets tidigare beslut ligger väl i linje med motionen och dess intention.

Sedan den här motionen skrevs och besvarades har Sverige och hela världen drabbats av en global ytterst smittsam pandemi i form av Coronaviruset. Sedan mars 2020 har landet och regeringen befunnits i ett tillstånd vi aldrig tidigare upplevt, åtskilliga individer och företag har drabbats katastrofalt hårt både mänskligt men inte minst ekonomiskt.

Sveriges regering har tack vare sin goda ekonomi samt ordnade finanser kunnat stötta och satsa på ett otal olika reformer för att kunna rädda både privatekonomi och företag i en aldrig tidigare skådad omfattning.

Anledningen till att regeringen lyckats med dessa historiskt omfattande satsningar var att vi sedan länge har varit noga med 2% målet i statens finanser. När denna pandemi förhoppningsvis får ett slut kommer det med all säkerhet ha påverkat statens låneskuld i den omfattningen att det ånyo kommer vara aktuellt med ett 2% överskottsmål för att säkra statens finanser. Detta för att bygga upp en stark ekonomi så att vi även i framtiden kan klara av krissituationer utan att krascha landets ekonomi.

Distriktsstyrelsen anser därmed att motionen även fortsatt är besvarad, men att förutsättningarna kraftigt har förändrats. Vi väljer därmed med att uttala vårt stöd till regeringen för en fortsatt långsiktig och ansvarsfull ekonomisk politik.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktkongressen besluta:

Att   anse motionen besvarad

Motion 22 – Reseavdrag

Föredragande: Björn Petersson

Förslag till utlåtande

Motionen belyser vikten av förändrat reseavdrag. I december 2017 tillsattes en utredning, reseavdragskommittén, för att se över hur systemet för avdrag för resor mellan bostad och

arbetsplats borde omarbetas för att på ett bättre sätt gynna resor med låga utsläpp av växthusgaser och luftföroreningar och samtidigt vara enklare än nuvarande system att tillämpa, administrera och kontrollera. En utgångspunkt för förslaget till ett förändrat reseavdrag var att det skulle bidra till regionförstoring och därigenom underlätta rörligheten på arbetsmarknaden samtidigt som utformningen av reseavdraget skulle bidra till klimatmålet för transportsektorn 2030.

I juni 2019 lämnade reseavdragskommittén sitt betänkande till regeringen. Kommittén föreslår att reseavdraget avskaffas i sin nuvarande form. Det ersätts av en avståndsbaserad och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor.

Förslaget har varit på remiss till den 1 november och regeringen ser nu över förslaget som mött en hel del kritik även i partiet.

Regeringen har bett om en fördjupad analys av konsekvenserna av kommitténs förslag för personer som bor och arbetar i glesbygd. Analysen har gjorts av myndigheten Trafikanalys som gått på djupet med kommitténs förslag. Trafikanalys konstaterar att de förslag som kommittén lagt inte når upp till de utgångspunkter som regeringen satte upp.

I budget för 2021 finns inga medel avsatta för en förändring av reseavdraget, men det står helt klart att vi behöver en ny ordning som innebär att den som bor eller arbetar i glesbygd har råd att åka till och från jobbet. Vi behöver ett reseavdrag som ser till kriterier så som avsaknad av god kollektivtrafik. Vi behöver också ett reseavdrag som underlättar regionförstoring och därmed mindre kommuners rekryteringsmöjligheter. Magdalena Andersson har varit mycket tydlig med att dessa kriterier är viktiga.

Att som motionären föreslår – ge reseavdrag från första kronan låter ju som en rak och enkel lösning. Tyvärr skulle en sådan ordning omedelbart och ganska kraftigt gynna dem som kör bil korta sträckor varje dag, inte människor i glesbygd som är beroende av bilen för att komma till en arbetsplats några mil bort.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att anse motionen besvarad

Motion nr 28 Seniorkort även för pensionärer utanför tätorterna

Distriktsstyrelsen yrkar bifall till första attsatsen

Motion 37 – Vård efter behov!

Föredragande: Lena Hallengren

Förslag till utlåtande

Motionären oroas över utvecklingen med privata sjukvårdsförsäkringar med konsekvensen att vård inte ges efter behov, vilket är tydligt i hälso- och sjukvårdslagen (HSL). En berättigad oro när vi ser allt fler exempel på hur patienter med en sjukvårdsförsäkring just går före patienter i den offentligt finansierade vården.

En trygg hälso- och sjukvård som finns när man behöver är en grundläggande del i den generella välfärden och för tilliten till vårt gemensamma samhälle.

Eftersom vårdens resurser är begränsade, inte minst gäller det tillgång till utbildad personal med rätt kompetens, måste vi göra allt vi kan för att förhindra att resurser används ineffektivt och utan att ta hänsyn till patientens vårdbehov. Därför var det högst olyckligt att Reinfeldregeringen (2006-2014) som ett av de första besluten rev upp den så kallade stopplagen med innebörden att en vårdgivare inte fick blanda försäkringspatienter med offentligt finansierade patienter. Privata vårdgivare blev helt enkelt tvungna att välja.

Inga som helst initiativ togs för att förhindra utvecklingen mot fler försäkringspatienter, tvärtom har antalet ökat till att idag vara över 650 000. 2016 la dåvarande S-ledda regering fram en proposition till riksdagen med syfte att förtydliga i HSL att behov ska styra. Dåvarande alliansen tillsammans med SD röstade ner förslaget.

Det är dags att lägga nya förslag. En utredning arbetar nu med att ta fram förslag som ska förhindra att den med en privat sjukförsäkring går före i offentligt finansierad vård. Vi socialdemokrater måste idag på alla sätt stå upp för den generella välfärden, där alla behandlas jämlikt och där behoven styr vem som får vård, inget annat. I debatten och i samtalen. I regionfullmäktige och i Sveriges riksdag.

Distriktsstyrelsen föreslår därför distriktskongressen besluta:

Att besvara attsats 1

Att bifalla attsats 2 och 3

Att sända motionen vidare till partikongressen 2021

